

Služba společnosti je službou Bohu

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 23. listopadu 2006* ←

*Když se dítě vynoří z lůna své matky, kolem krku nemá žádný náhrdelník.
Nemá tam žádné šperky z perel, ani třpytivé zlaté ozdoby.
Nemá tam náhrdelníky, osázené drahými kameny, jako jsou smaragdy a diamanty.
Jeden náhrdelník kolem krku však má.
Brahma spojuje dohromady důsledky jeho minulých činů v těžkou smyčku
a navléká ji na krk v okamžiku narození.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky, studenti, chlapci a dívky!

Je nemožné popsat, jaké má lidská bytost štěstí. *Džantúnám nara džanma durlabham* (ze všech živých bytostí je zrození v člověku to nejvzácnější). Člověk si není schopen uvědomovat hodnotu lidství a je klamán pohledem na prchavé a pomíjivé věci tohoto světa. Základem lidského života není prchavý a pomíjivý svět. Jeho život na Zemi je sloučením morálních, etických a duchovních hodnot. Člověk je ve skutečnosti obrazem božím. *Mamaivánšó džívalóké džívabhútah sanátanah* (věčný *átman* ve všech bytostech je částí mého bytí). Vy všichni jste částí mne, nejste jiní než já.

Člověk, neschopný si uvědomit hodnotu svého lidství, se stává obětí svých četných sebeklamů. K pochopení této pravdy by se mělo zaměřit veškeré vaše vzdělávání a lopotné úsilí. Pro pochopení této základní pravdy nepotřebujete již vůbec nic. Všechny majetek tohoto světa je příčinou pout člověka a dokud je člověk v poutech, musí trpět. Proto by se měl pokoušet z těchto pout osvobodit. Měl by se zbavovat pocitu připoutanosti. Nic není „moje“ a „tvoje“, všechno je jedno. Rozvíjejte ve svém srdci postoj, že všichni jsou jedno. Jen tehdy můžete zažívat pravdu, mír a blaženost.

Vtělení lásky!

Váš život je plný tížadosti a přání. Musíte se ptát, zda vytváříte přiměřené úsilí k naplnění života. Nejprve zkoumejte svá srdce, abyste poznali, jaké jsou vaše myšlenky a pocity – zda jsou čisté a stálé, či jsou poskvrněné přáním. Přání jsou jako zavazadlo, které je na cestu životem těžkým závažím. Méně zavazadel a více pohodlí činí cestování radostnějším. Proto svá přání postupně omezujte. Máte-li méně zavazadel, budete klidnější. Dnešní člověk však naopak vaky svých přání rozmnožuje, namísto aby je odlehčoval.

Shromáždily se zde tisíce lidí. Hlav je mnoho, ale pocit je jeden. *Ékátamá sarva bhútántarátamá* (jediný *átman* sídlí ve všech bytostech). Vzhledem ke své tělesné připoutanosti jste vystavováni mnohým potížím. Dnes jste svobodní. Po skončení studií a nalezení dobrého zaměstnání se budete chtít oženit. Tak budete dva. Když člověk nosí jeden nákotníček, nevzniká žádný zvuk. Ale když si navlékne dva, je slyšet zvuk. Po svatbě budete chtít nabývat světského jmění. Budete mít děti a vaše rodina se bude rozšiřovat. Jak můžete mít mír s tímto druhem „vývoje“? Všechna světská pouta jsou důsledkem vašeho mylného myšlení. V nich není skutečnost. Když nejsou vaše myšlenky a pocity zaměřeny správným směrem, budete trpět. Místo toho, abyste se zaplétali ve světském životě, byste se měli zabývat službou společnosti.

Jakmile se jednou vydáte na cestu služby, vaše problémy postupně ubudou. Všechny milujte, nikoho nezraňujte. Nikoho nepovažujte za jinou osobu. Rozvíjejte pocit, že oni a vy jste jedno. Celé lidstvo je jedno. To, co vidíte v tomto světě, je jen reakce, odraz, odezva skutečnosti, která je jedna. Jakmile tuto pravdu jednou pochopíte, budete mít mír. Jen tehdy bude vaše mysl stálá a jednobodově zaměřená na studium a povolání. Proto se ze všeho nejdřív zapojte do služby společnosti.

Co je to společnost? Společnost je vaším odrazem. Proto se od ní neoddělujte. Neustále se zabývejte službou. Proč vám dal Bůh ruce? Nejsou tu proto, aby něco čmáraly na papír. Měly by se plně věnovat službě Bohu. Práce je bohoslužba. Povinnost je Bůh. Konejte svoji povinnost.

Vtělení lásky!

Nyní jste mladí a všechny vaše údy jsou zdravé a silné. První je tělo. Pak jsou smysly. Vyšší než smysly je mysl a vyšší než mysl je intelekt. Nejvyšší je *átman*. Když rozumíte principu *átmana* a rozjímáte nad ním, zbavíte se utrpení a pout. Příčinou veškerého vašeho utrpení a pout je zvrácená mysl.

Íšvarámma, matka tohoto těla, šla jednou ke studni pro vodu. Náhle ucítila závrať a uslyšela vnitřní hlas: „Vstupuji do tvého těla.“ Začala se bát, co že to do jejího těla vstupuje, zda je to nějaké strašidlo, duch či anděl. Uslyšela hlas znovu: „Vstupuji do tvého těla pro blaho světa.“ Íšvarámma nebylo jméno, které matka tohoto těla dostala v době svého narození. Jméno jí dal Kondama Rádžu, dědeček tohoto těla. On byl ušlechtilá duše, která si uvědomovala mé božství, ještě když jsem byl dítětem. Když si uvědomil, že je matkou Íšvary, změnil jí jméno na Íšvarámmu (matka boží). Íšvarámma nebyla obyčejná žena, ona byla velice ušlechtilá osoba, která milovala a ctíla každého člověka. Kamkoli šla, lidé ji zdravili s velikou láskou.

Subbamma Karanamová byla žena s velikými ctnostmi. Ve vsi byla velice uznávaná. Jak plynul čas, velmi se proměnila. Připravovala jídlo pro všechny oddané, kteří přicházeli pro můj *daršan*. Co dělala, konala pro Svámího. Tehdy jsem většinu času nebyval doma. Chodíval jsem po okolních kopcích a údolích. Subbamma vždy něco připravila, dala to do krabičky na svačinu a vydala se mě hledat. Její láska ke Svámímu byla obrovská. Ve *dváparajuze* to byla Dévakí, která porodila Kršnu, ale Jašódá měla velké štěstí, že ji nazývali Kršnovou matkou. V tomto věku měla takové štěstí Subbamma.

Jednou Subbamma Karanamová vykonávala *satjanárájana vratam*. Pozvala Íšvarámmu, aby se *vratam* účastnila. Jelikož jsem se narodil poté, co Íšvarámma přijala *prasádam* (posvěcené jídlo) ze *satjanárájana vratam*, dali mi jméno Satja Nárájana. Již od mého narození mne lidé považovali za neobyčejnou osobu, vždy mne brali jako transcendentní bytost, obdařenou velkou božskou mocí.

Když jsem byl dítětem, shromažďovaly se kolem mne všechny děti z vesnice. Ptával jsem se každého, co chce. Každé něco chtělo – tužku, pero, sladkost, mentolový bonbón. Oč požádalo, to jsem ze své tašky vyndal. Neměl jsem sebou ani jedno *paisa*. Když děti dostaly to, oč požádaly, divily se, jak to, že jim mohu všechny ty věci dávat. Moje matka mi je dát nemohla, protože ani ona neměla žádné peníze.

Jednoho dne jsem odložil tašku a vešel dovnitř. Hoši to považovali za vhodnou chvíli a celou tašku prohledali. Nebyli to obyčejní hoši. Chtěli se jen ujistit, zda je v tašce něco ukryto. Když ji důkladně prohledali, zjistili, že tam není ani špendlík. Tak zjistili, že všechny věci pocházejí z neznámého zdroje. Ohromilo je to. Tak jsem byl již od dětství neustále obklopen nějakými chlapci. Postupně se mé jméno rozšířilo. To v některých lidech vyvolalo pocit žárlivosti. Navzdory tomu se mé jméno a pověst rozšířila do všech koutů světa. Do Prašánti Nilajam začalo jezdit mnoho lidí z různých zemí světa, reprezentujících různá náboženství a začali zde slavit své svátky. Nyní přichází prosinec a blíží se

vánoce. Shromáždí se zde křesťané z celého světa a budou zde slavit svůj svátek. Přijíždějí sem i muslimové a prosí o mé svolení, aby i oni zde mohli oslavovat svoje svátky. Tak sem přijíždějí lidé všech náboženství. Jak vám stále říkám: „Všichni jsou jedno.“

Náboženství je mnoho, ale cíl je jeden.

Látek je mnoho, ale příze je jedna.

Šperků je mnoho, ale zlato je jedno.

(báseň v telugu)

Podobně je mnoho bytostí, ale *átman*, v nich sídlící, je stejný. Přesto jsou lidé, kteří vytvářejí rozdíly. Jak se šíří Svámího jméno a věhlas, mnoho lidí žárlí a vytváří lživou šeptandu. Nedávno proběhlo v Londýně setkání, na němž tuto šeptandu vyvrátil penzionovaný generál letectva Suri. Kritiky vyzval, aby jeli za Sáí Bábou, pozorovali ho, osobně se přesvědčili o pravdě a teprve pak se o něm vyjadřovali. Požádal je, aby neposlouchali pomluvy a nemluvili o nich. Co získáte tím, že posloucháte druhé? Ti, kteří pomluvy šíří, sami nic nezažili a neviděli. Začali ale se lživou šušandou a rozšířili ji do mnoha zemí. Dostala se i do Indie. Některé indické noviny takové lživé články tisknou, aniž by se přesvědčily o faktech a napodobují tak zahraniční tisk. Ve skutečnosti tito kritici ani nevěří tomu, o čem sami hovoří. Proč by tedy měli věřit něčemu, co říkají jiní? Jejich jediným záměrem je pomluvit Svámího nečistými prostředky.

Je však nemožné, aby někdo Svámího zostudil. Svámího jméno nemůže nikdo poskvřnit, ani teď, ani nikdy v budoucnosti. Jednoho dne se každý odevzdá Svámího lásce (mohutný potlesk). Sáího jméno je věčné a neměnné. Každý může říkat, co se mu zlíbí. Jazyk je bez kosti a může se ohýbat do všech stran. Kameny se hází jen na strom, obsypaný plody. Ušlechtilí lidé jsou vystaveni mnohému strádání a potížím, jako strom nesoucí plody. Když se však někdo pevně přimkne k pravdě, nemůže jím nikdo otrávit. Proti pravdě může bojovat jakékoli množství lidí, nikdy nemohou zvítězit. Proto se pevně držte pravdy, ať se děje, co se děje. Ten, kdo se drží pravdy, zvítězí. Tudíž se nikdy pravdy nevzdávejte.

Kdo je Bůh? Pravda je Bůh. Pravda je neotřesitelná. *Satjánnásti paró dharmah* (není mocnější *dharmy*, než přimknutí se k pravdě). Je to *dharm*, co vede člověka k míru. Bez míru nemůže člověk žít. Světec Tjágarádža řekl: „Člověk nemůže mít štěstí bez míru.“ Když dosáhnete míru, budete zažívat lásku a blaženost. Zdrojem blaženosti je pravda. Z pravdy vyplývá také nenásilí. Člověk plný lásky nebude věnovat ani jedinou myšlenku násilí.

Satja (pravda), *dharma* (správné jednání), *šánti* (mír), *préma* (láska) a *ahinsá* (nenásilí) jsou jako pět životních dechů člověka. Jsou to prvotní vlastnosti lidské bytosti. Potřeba této chvíle je rozvíjet tyto lidské vlastnosti. Jen když jsou rozvinuty, může být v zemi mír. Kam se dnes podíváte, naleznete však v lidech neomezená přání.

Vezměte kteroukoli oblast činnosti člověka, jeho přání jsou bez omezení. Nejsou hranice ani v četbě knih. Lidé stále čtou. Četba všech možných knih je pouhým plýtváním času. Jaký má smysl číst knihy, když vám to nedá sebeuspokojení? Vaše knižní poznání vám může pomoci jen získat živobytí. Bhárátská kultura klade důraz na vštěpování morálky, etiky a duchovnosti. Naši moderní spisovatelé ale tyto tři principy ignorují. Proto není navzdory rozšířenému akademickému vzdělání žádný opravdový pokrok.

*Ó, člověče! Nebuď pyšný na své vzdělání.
Jestliže se nepokloníš před Bohem a nemyslíš na Něj s oddaností,
je veškeré tvé vzdělání bez užitku.*

(báseň v telugu)

Proto by měl člověk rozvíjet lásku k Bohu. Máte-li lásku k Bohu, budete mít všechno. Bez lásky k Bohu povede všechno do nicoty. Láska k Bohu je jako hlavní spínač. Je-li hlavní spínač vypojen, nefunguje ani žádný jiný a nebude žádné světlo. Když je hlavní spínač zapojen, dostanete světlo stiskem kteréhokoli vypínače.

Hlavní kvalitou lidské bytosti je lidství. Matka Íšvarámma byla plná lidství. Všechny její myšlenky byly stále zaměřeny na Svámího. V Brindávanu byl v chodu Letní kurz. Íšvarámma jedla svou snídani a pila kávu. Potom žvýkala betel. Náhle třikrát vykřikla: „Svámí, Svámí, Svámí.“ Odpověděl jsem: „Už jdu, už jdu.“ Okamžitě jsem sešel dolů a ona vydechla naposledy. Měla snadnou smrt bez jakéhokoli utrpení.

Tělo má cenu tak dlouho, dokud je v něm život. Jakmile z něj odejde, je tělo jako špalek dřeva. Íšvarámmino tělo bylo podle mých pokynů převezeno do Puttaparti a byly nad ním vykonány poslední obřady. Mnozí lidé říkali, že jsem tam měl jet také. Nejel jsem však. Nemám žádnou připoutanost k tělu. Připoutanost k tělu je jako velká poroba. Jakmile odevzdáte tělo Bohu, ztratí vaše toulavé smysly moc a z poroby se osvobodíte. V životě mohou nastat různé vzlety a pády, ale jakmile jste se odevzdali Bohu, nemůže vás nic zneklidnit.

Vtělení lásky!

Studujte to, co se od vás očekává. Získejte si ve společnosti dobrou pověst. Vaši rodiče na vás kladou vysoké nároky. Jejich očekávání byste měli naplnit. *Mátrdévó bhava, pitrdévó bhava, áčárjadévó bhava, atithidévó bhava* (cti matku, otce, učitele a hosta jako Boha). Když své matce, otci, učiteli a hostu uděláte radost, Bůh vám pak dá více štěstí. Bez lásky k Bohu je veškeré učení neúčinné. Vy všichni jste mladí. Měli byste dobře studovat a ve společnosti si získat dobrou pověst. Toto od vás očekávám. Nechci, abyste jen nabývali akademických titulů. Na světě je mnoho vysoce vzdělaných lidí. Jaké dobro však vykonali pro svět? Měli byste vytrvale pracovat a druhé činit šťastnými. Naplnění dosáhnete v životě jen tehdy, když učiníte společnost šťastnou.

Kalám je velice vzdělaný a věnuje se službě společnosti. Pro společnost koná veškerou možnou službu. Jen to činí Svámího šťastným. Včera řekl Rám Setty, že by už nechtěl jet zpátky do Ameriky. Chce strávit zbytek života zde, službou Svámímu. Jeho syn je stejný jako otec. Je také lékařem. Otcí řekl, že chce jít cestou, kterou si přeje otec. Tento stadión je postaven díky štědrosti Rám Settyho, jeho ženy, syna a dcery. Prodal všechnen svůj majetek a celou částku daroval na stavbu tohoto stadiónu. Je to velice obětavý člověk. Na stavbu areálu daroval 400 miliónů rupií. Kolik lidí má takto vysoce obětavého ducha? V tomto věku, kdy se lidé obracejí zády i k žebrákovi, aniž by mu něco dali, udělala tato rodina velikou oběť. On má syna a dceru. Přesto daroval tak obrovskou částku. Ani syn, ani dcera se nezajímají o světské zábavy. Jejich jediným cílem je poslouchat Svámího.

Mír a štěstí spočívá v duchovnosti, v ničem jiném. Můžete studovat, ženit se, mít děti a vést šťastný život. Na tom není nic špatného. Nikdy však nezapomínejte na Boha. Když nezapomenete na Boha, můžete jít kteroukoli cestou. To je mé požehnání. Šířte Sáího boží jméno do každého koutku světa. To povede k projevení božství v každém člověku. Čím více se přiblížíte Svámímu, tím více se ve vás projeví skryté božství. Pak bude váš život posvěcen.

Světské radosti nejsou radostmi v pravém slova smyslu. Dnes můžete prožívat radost, zítra potíže. Když se narodí syn, můžete se radovat, ale když se mu stane nějaké neštěstí a zemře, budete sklíčení žalem. Jednoho dne se smějete, další den pláčete. Mezi štěstím a žalem je jen úzký průchod. Vše je v životě člověka pomíjivé a dočasné. *Má kuru dhana džana jauvana garvam, harati niméšát káláh sarvam* (nebuďte pyšní na své bohatství, potomstvo a mládí, proud času je může v okamžiku zničit).

Studenti!

Žijte dlouho a buďte šťastni! Služte společnosti. Službu společnosti považujte za službu Bohu. Jen služba společnosti vám může přinést mír.

(Bhagaván uzavřel svoji promluvu bhadžanem „Hari bhadžana biná“.)

U příležitosti Sái Bábových narozenin, v Prašánti Nilajam dne 23. listopadu 2006